

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงผลการดำเนินงานของโรงงานยาสูบ

จากผลการวิเคราะห์ที่ผ่านมาสรุปลงได้ว่า โดยทั่วไปแล้วโรงงานยาสูบมีสภาพคล่องอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาจากอัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่น ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำ นอกจากนี้ระดับสภาพเสี่ยงก็อยู่ในเกณฑ์สูงเนื่องจากการก่อกวนหนี้ทั้งในระยะสั้นและในระยะยาวเพิ่มมากขึ้น

จากอัตราส่วนที่แสดงสมรรถภาพในการดำเนินงาน จะเห็นได้ว่าโรงงานยาสูบมีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์เพิ่มขึ้น กล่าวคือสินทรัพย์ประจำ และสินทรัพย์หมุนเวียน ที่ใช้ในการดำเนินงานที่มีอยู่สามารถก่อให้เกิดรายได้เพิ่มมากขึ้น แต่เมื่อพิจารณาจากอัตราส่วนที่แสดงความสามารถในการหากำไรแล้ว มีเพียงอัตราส่วนกำไร เบื้องต้นเท่านั้นที่เพิ่มสูงขึ้นและอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ ส่วนอัตราส่วนอื่น ๆ อันได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากค่าขาย อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์และอัตราผลตอบแทนของส่วนของผู้ถือหุ้นได้ลดลงโดยตลอด

จากผลสรุปดังกล่าวพอที่จะประมวลได้ว่า โรงงานยาสูบมีข้อบกพร่องที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. การมีสภาพคล่องต่ำและมีสภาพเสี่ยงสูง
2. การมีสมรรถภาพในการหากำไรลดลง

สาเหตุของการที่โรงงานยาสูบมีสภาพคล่องต่ำและมีสภาพเสี่ยงสูงนั้น จากการวิเคราะห์โดยวิธีต่าง ๆ ที่ผ่านมามีสามารถอธิบายได้ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานด้านการลงทุนและการจัดหาเงินทุนสรุปได้ว่า การลงทุนและการจัดหาเงินทุนของโรงงานยาสูบ เป็นไปอย่างไม่สอดคล้องกัน ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อสภาพคล่อง และสภาพเสี่ยงของโรงงานยาสูบ ดังนี้

ในช่วงปี 2522 - 2523 โรงงานยาสูบมีเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มขึ้น และได้นำเงินทุนระยะยาวไปลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีความคล่องตัวต่ำ และในขณะเดียวกันก็ได้มีการก่อกวนหนี้ระยะสั้นเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก จึงทำให้อัตราส่วนทุนหมุนเวียน และอัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นลดต่ำลง นอกจากนี้ยังทำให้อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อเงินลงทุนทั้งหมดเพิ่มขึ้นด้วย

ในช่วงปี 2523 - 2524 โรงงานยาสูบมีเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มขึ้น และได้นำเงินทุนระยะยาวไปชำระหนี้สินระยะสั้น ทำให้หนี้สินหมุนเวียนลดลง และส่งผลให้อัตราสวนทุนหมุนเวียน และอัตราสวนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ยังมีผลทำให้อัตราสวนต่าง ๆ ที่แสดงสภาพเสี่ยงลดต่ำลงด้วย

ในช่วงปี 2524 - 2525 โรงงานยาสูบมีเงินทุนหมุนเวียนลดลง มีการนำเงินทุนระยะสั้นอันได้จากการก่อหนี้สินหมุนเวียนเพิ่มขึ้นไปใช้ในการลงทุน และชำระหนี้สินระยะยาว ทำให้หนี้สินหมุนเวียนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก และส่งผลให้อัตราสวนทุนหมุนเวียน และอัตราสวนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นลดลง นอกจากนี้ยังมีผลทำให้อัตราสวนต่าง ๆ ที่แสดงสภาพเสี่ยงเพิ่มสูงขึ้นอย่างมากเช่นกัน

ในช่วงปี 2525 - 2526 โรงงานยาสูบมีเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มขึ้น มีการนำเงินทุนในระยะเวลายาวไปลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีความคล่องตัวต่ำ ในขณะเดียวกันได้มีการชำระหนี้สินระยะสั้นเป็นจำนวนมาก ทำให้ยอดหนี้สินหมุนเวียนลดลง ส่งผลให้อัตราสวนทุนหมุนเวียน และอัตราสวนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้การลดลงของหนี้สินหมุนเวียนยังส่งผลให้อัตราสวนต่าง ๆ ที่แสดงสภาพเสี่ยงลดต่ำลงด้วย

ในช่วงปี 2526 - 2527 โรงงานยาสูบมีเงินทุนหมุนเวียนลดลง มีการนำเงินทุนระยะสั้นอันได้จากการลดลงของสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีความคล่องตัวต่ำไปชดเชย การลงทุนในระยะเวลายาว ในขณะเดียวกันได้มีการชำระหนี้สินระยะสั้นเป็นจำนวนมาก ทำให้ยอดหนี้สินหมุนเวียนลดลง ส่งผลให้อัตราสวนทุนหมุนเวียน และ อัตราสวนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้การลดลงของหนี้สินหมุนเวียนยังส่งผลให้อัตราสวนต่าง ๆ ที่แสดงสภาพเสี่ยงมีค่าลดลง

จะเห็นได้ว่าตลอดช่วงปี 2522 - 2527 หนี้สินหมุนเวียนเป็นรายการที่สำคัญที่สุดที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับของสภาพคล่อง และสภาพเสี่ยงของโรงงานยาสูบซึ่งจากการวิเคราะห์โดยวิธี decomposition measures ก็ยืนยันผลสรุปในทำนองเดียวกัน

เนื่องจากการวัดสภาพคล่องเป็นการเปรียบเทียบกันระหว่างรายการในสินทรัพย์หมุนเวียนกับรายการในหนี้สินหมุนเวียน ดังนั้นหากจะหาสาเหตุ ที่ก่อให้เกิดข้อบกพร่องในสภาพคล่องแล้ว ก็จะต้องพิจารณาจากรายการต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเสียก่อนดังนี้

ทางด้านสินทรัพย์หมุนเวียนพบว่า โรงงานยาสูบได้ลงทุนในวัตถุดิบ อุปกรณ์ และพัสดุคงคลังเป็นจำนวนมาก และในช่วงปี 2522 - 2526 โรงงานยาสูบ ได้เก็บวัตถุดิบ อุปกรณ์ และ พัสดุคงคลังเอาไว้ก่อนที่จะนำไปผลิตประมาณ 456 396 346 414 และ 409 วัน ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่า นอกจากจะลงทุนมากแล้วยังเก็บสินทรัพย์เหล่านี้เอาไว้เป็นเวลานานมากอีกด้วย สาเหตุที่

เป็นเช่นนี้อาจอธิบายได้ว่า โรงงานยาสูบมีอัตราการผลิตสูง ผลิตบุหรี่กันกรองได้ถึงวันละ 71.64 ล้านมวน และผลิตบุหรี่ชนิดไม่มีกันกรองได้วันละ 14.88 ล้านมวน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีวัตถุดิบ และ อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตเป็นจำนวนมาก

จากตารางที่ 1๗ (หน้า 35) ในช่วงปี 2522 - 2527 โรงงานยาสูบมีอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (สินค้าสำเร็จรูป) เท่ากับ 33.39 37.03 25.76 20.88 24.54 และ 31.24 รอบ ซึ่งถ้าคิดเป็นจำนวนวันที่สินค้าสำเร็จรูปสามารถเปลี่ยนแปลงเป็นเงินสดก็จะได้เท่ากับ 10.78 9.72 13.98 17.24 14.67 และ 11.52 วัน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนวันที่วัตถุดิบและอุปกรณ์ต่าง ๆ ถูกเก็บไว้ในคลังก่อนที่จะนำไปผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูปแล้ว จะเห็นได้ว่าโรงงานยาสูบเก็บวัตถุดิบและอุปกรณ์ต่าง ๆ เอาไว้นานเกินไป การลงทุนในสินทรัพย์ดังกล่าวนี้เป็นจำนวนมาก และเก็บเอาไว้นาน มีผลทำให้อัตราส่วนหมุนเวียนอย่างถึงแก้นของโรงงานยาสูบอยู่ในระดับที่ต่ำ และมีความคล่องตัวลดลง นอกจากนี้ยังมีผลที่ตามมาคือจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาสินทรัพย์และอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และวัตถุดิบเมื่อเก็บไว้นานอาจเสื่อมคุณภาพและไม่สามารถนำไปใช้ในการผลิตได้

ส่วนทางด้านหนี้สินหมุนเวียนนั้นพบว่า ในช่วงปี 2522 - 2524 โรงงานยาสูบมีการจัดหาเงินทุนจากเงินกองทุนซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนภายในเป็นส่วนใหญ่ แต่ต่อมาในช่วงปี 2525 - 2527 ได้มีการก่อหนี้ระยะสั้นเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็นจำนวนมาก หนี้สินหมุนเวียน ที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ ตั๋วสัญญาใช้เงิน เลตเตอร์ออฟเครดิต และรายได้แผ่นดินค้ำประกัน หากสามารถลดหนี้สินดังกล่าวลงได้แล้ว ก็จะทำให้โรงงานยาสูบมีสภาพคล่องเพิ่มขึ้น และมีสภาพเสี่ยงลดลง และเท่าที่ผ่านมาก็พบว่าในช่วงปี 2523 - 2524 2525 - 2526 และ 2526 - 2527 โรงงานยาสูบมีสภาพคล่องเพิ่มขึ้นซึ่งก็เนื่องมาจากการที่หนี้สินหมุนเวียนมีปริมาณลดลง

โดยทั่วไปแล้ววิธีการต่าง ๆ ที่จะทำให้อัตราส่วนหมุนเวียนเพิ่มสูงขึ้นนั้นสามารถกระทำได้อันได้ดังต่อไปนี้

- ก. ขายสินทรัพย์ถาวร และนำเงินทุนที่ได้มาชำระหนี้สินหมุนเวียน วิธีนี้จะทำให้หนี้สินหมุนเวียนลดลง
- ข. ขายสินทรัพย์ถาวร เงินทุนที่ได้จากการขายนี้จะทำให้สินทรัพย์หมุนเวียนเพิ่มขึ้น
- ค. ทำการกู้ยืมระยะยาว และนำเงินที่ได้มาชำระหนี้สินหมุนเวียนเพื่อให้อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนลดลง
- ง. ทำการกู้ยืมระยะยาว เพื่อเพิ่มสินทรัพย์หมุนเวียนให้มากขึ้น

จ. ใช้สินทรัพย์หมุนเวียนที่มีอยู่ชำระหนี้สินหมุนเวียน เพื่อให้หนี้สินหมุนเวียนลดลง¹

จะเห็นได้ว่า 4 วิธีแรกเป็นการนำเงินทุนระยะยาวมาลงทุน หรือชำระหนี้ระยะสั้น ซึ่งอาจมีผลเสียในระยะยาวได้ เช่น การขายสินทรัพย์ถาวรนั้น ถ้าเป็นสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตก็ทำให้ผลิตสินค้าได้น้อยลง และการกู้ยืมในระยะยาวนั้นก็ทำให้โรงงานยาสูบมีภาระที่จะต้องชำระดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น ดังนั้นวิธีที่เหมาะสมที่สุดจึงเป็นวิธีสุดท้าย คือชำระหนี้สินหมุนเวียนด้วยสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีอยู่ วิธีนี้จะทำให้ทั้งสินทรัพย์หมุนเวียน และหนี้สินหมุนเวียนลดลงในปริมาณที่เท่ากัน แต่การลดลงของหนี้สินหมุนเวียนจะทำให้อัตราส่วนทุนหมุนเวียนมีค่าเพิ่มสูงขึ้น

อย่างไรก็ดี หากพิจารณาเฉพาะอัตราส่วนทุนหมุนเวียนแล้วก็ได้ว่า โรงงานยาสูบมีสภาพคล่องอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ ซึ่งแท้จริงแล้วขอบกพร่องทางด้านสภาพคล่องของโรงงานยาสูบ ก็คือ การมีค่าอัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นต่ำมาก ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความคล่องตัวต่ำเป็นจำนวนมาก และการมีหนี้สินหมุนเวียนเพิ่มขึ้นมากนั่นเอง สำหรับแนวทางที่จะเพิ่มระดับของอัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นนั้น ก็ใช้วิธีเดียวกับการที่จะเพิ่มอัตราส่วนทุนหมุนเวียนดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั่นคือ การชำระหนี้สินหมุนเวียนด้วยสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีอยู่ ซึ่งวิธีการในทางปฏิบัติอาจทำได้โดยการลดการลงทุนในวัตถุดิบ อุปกรณ์ และพัสดุคงคลังลง ถือเงินสดเพิ่มขึ้น และนำเงินสดไปชำระหนี้สินหมุนเวียน ซึ่งจะทำให้โรงงานยาสูบมีอัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นเพิ่มสูงขึ้น สภาพเสี่ยงโดยทั่วไปลดลง สามารถลดค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาวัตถุดิบ อุปกรณ์ และ พัสดุคงคลัง และสามารถลดภาระในการจ่ายดอกเบี้ยได้อีกด้วยจะขอยกตัวอย่างรายการในงบดุลปี 2527 โดยสรุปดังต่อไปนี้

สินทรัพย์ :	(ล้านบาท)	
เงินสด		148.91
ลูกหนี้		6.04
สินค้าคงเหลือ		116.03
วัตถุดิบ อุปกรณ์ และ พัสดุคงคลัง		4,444.33
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น		<u>744.26</u>
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		<u>5,459.56</u>
สินทรัพย์ถาวร		<u>999.27</u>
รวมสินทรัพย์		<u>6,458.83</u>

¹ ینگเยาว์ ชัยเสรี, การเงินธุรกิจภาคคน (พระนคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2515), หน้า

หนี้สินและเงินกองทุน : (ล้านบาท)	
หนี้สินหมุนเวียน	1,988.76
หนี้สินระยะยาว	142.47
เงินกองทุน	<u>4,327.60</u>
รวมหนี้สินและเงินกองทุน	<u>6,458.83</u>

อัตราส่วนทุนหมุนเวียน เท่ากับ $\frac{5,459.56}{1,988.76}$ เท่ากับ 2.75 เท่า

อัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่น เท่ากับ $\frac{148.91 + 6.04}{1,988.76}$ เท่ากับ 0.08 เท่า

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เท่ากับ $\frac{(1,988.76 + 142.47) \times 100}{4,327.60}$ เท่ากับร้อยละ 49.25

อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม เท่ากับ $\frac{(1,988.76 + 142.47) \times 100}{6,458.83}$ เท่ากับร้อยละ 33.00

อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อเงินลงทุนทั้งหมด เท่ากับ $\frac{1,988.76 \times 100}{6,458.83}$ เท่ากับร้อยละ 30.79

ถ้าโรงงานยาสูบลดการลงทุนในวัตถุดิบ อุปกรณ์ และพัสดุคงคลังลง 640 ล้านบาท แล้วนำเงินไปชำระตัวเงินจ่ายซึ่งเป็นรายการหนึ่งในหนี้สินหมุนเวียน จะทำให้หนี้สินหมุนเวียนลดลง 640 ล้านบาท รายการในงบดุลและอัตราส่วนต่าง ๆ จะมีการเปลี่ยนแปลงดังนี้

สินทรัพย์ : (ล้านบาท)	
เงินสด	148.91
ลูกหนี้	6.04
สินค้าคงเหลือ	116.03
วัตถุดิบ อุปกรณ์ และพัสดุคงคลัง	3,804.33
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	<u>744.26</u>
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	<u>4,819.56</u>
สินทรัพย์ถาวร	<u>999.27</u>
รวมสินทรัพย์	<u>5,818.83</u>

หนี้สิน และ เงินกองทุน : (ล้านบาท)	
หนี้สินหมุนเวียน	1,348.76
หนี้สินระยะยาว	142.47
เงินกองทุน	<u>4,327.60</u>
รวมหนี้สินและเงินกองทุน	<u>5,818.83</u>

อัตราส่วนทุนหมุนเวียน เท่ากับ $\frac{4,819.56}{1,348.76}$ เท่ากับ 3.57 เท่า

อัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่น เท่ากับ $\frac{148.91 + 6.04}{1,348.76}$ เท่ากับ 0.11 เท่า

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เท่ากับ $\frac{(1,348.76 + 142.47) \times 100}{4,327.60}$ เท่ากับ ร้อยละ 34.46

อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม เท่ากับ $\frac{(1,348.76 + 142.47) \times 100}{5,818.83}$ เท่ากับ ร้อยละ 25.63

อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อเงินลงทุนทั้งหมด เท่ากับ $\frac{1,348.76 \times 100}{5,818.83}$ เท่ากับ ร้อยละ 23.18

จะเห็นได้ว่า การลดการลงทุนในวัตถุดิบ อุปกรณ์ และพัสดุคงคลังลงและนำเงินทุนไปชำระหนี้สินหมุนเวียน จะทำให้โรงงานยาสูบมีสภาพคล่องเพิ่มขึ้น และมีสภาพเสี่ยงลดลง ส่วนจะลดการลงทุนในวัตถุดิบ อุปกรณ์ และพัสดุคงคลังลงเท่าใดนั้น ก็จะต้องพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้ขายสินค้าสามารถจัดหาวัตถุดิบ และ อุปกรณ์ต่าง ๆ มาให้ได้เร็วเพียงพอ
2. พิจารณาถึงค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา และค่าใช้จ่ายในการสั่งซื้อแต่ละครั้ง เพื่อเปรียบเทียบว่าการมีวัตถุดิบและอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นจำนวนมากไม่จำเป็นต้องมีการสั่งซื้อบ่อยกับการมีวัตถุดิบและอุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่มากนัก แต่ก็เพียงพอที่จะใช้ในการผลิตและต้องมีการสั่งซื้อเพิ่มบ่อยนั้น แบบใดจะเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายมากที่สุด แต่ทั้งนี้และทั้งนั้น ปริมาณของวัตถุดิบและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่จะต้องมีมากพอที่จะไม่ทำให้การผลิตต้องหยุดชะงักลง
3. สมรรถภาพของฝ่ายจัดซื้อ ถ้าฝ่ายจัดซื้อซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการสั่งซื้อ และการควบคุมปริมาณวัตถุดิบและอุปกรณ์ต่าง ๆ ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถคาดคะเนจำนวนวัตถุดิบและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องซื้อในแต่ละงวดได้ถูกต้องแล้ว ก็จะทำให้สามารถลดจำนวนวัตถุดิบ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ลงได้โดยไม่จำเป็นที่จะต้องสะสมเอาไว้เป็นจำนวนมาก
4. การคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงของระดับราคา ในบางกรณีถ้าคาดว่าวัตถุดิบและอุปกรณ์ต่าง ๆ จะมีราคาสูงขึ้น ก็จะต้องมีการรีบซื้อเพื่อกักตุนเอาไว้ ในทางตรงกันข้าม ถ้าคาดว่าราคาของวัตถุดิบและอุปกรณ์ต่าง ๆ จะลดลง ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องซื้อกักตุนเอาไว้คราวละมาก ๆ
5. ค่าใช้จ่ายในการจัดหาเงินทุนเพื่อนำไปจัดซื้อวัตถุดิบ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ถ้านำเงินทุนส่วนใหญ่มาลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความคล่องตัวต่ำเหล่านี้ ก็เท่ากับว่าทำให้เสียโอกาสที่จะนำเงินทุนส่วนนั้นไปใช้ในการหาผลประโยชน์ที่มีอัตราสูงกว่า หรือ หากจะต้องมีการกั๊ยมเงินมาเพื่อลงทุนในวัตถุดิบและอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านั้น ก็จะต้องพิจารณาว่าดอกเบี้ยที่จะต้องจ่ายให้กับเจ้าหนี้ยื่นกู้มุกกับการมีสินทรัพย์ดังกล่าวเพิ่มขึ้นหรือไม่
6. การพิจารณาจำนวนวัตถุดิบและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะสั่งซื้อในขนาดที่มีต้นทุนต่ำที่สุด (Economic Order Quantity) ซึ่งก็จะต้องคำนึงถึงวัตถุดิบและอุปกรณ์ต่าง ๆ จำนวนต่ำสุดที่ควรมีไว้ ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา ค่าใช้จ่ายในการสั่งซื้อ และอื่น ๆ เพื่อที่จะได้กำหนดปริมาณวัตถุดิบและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะสั่งซื้อที่สามารถประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากที่สุด²

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 118.

ส่วนการที่โรงงานยาสูบมีสมรรถภาพในการหากำไรลดลงนั้น ผลจากการวิเคราะห์ สรุปได้ว่าสาเหตุเกิดขึ้นเนื่องจากการที่โรงงานยาสูบมีกำไรสุทธิลดลง และการที่กำไรสุทธิลดลงนั้นก็เนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่า อัตราการเพิ่มของรายได้จากการดำเนินงาน

ถ้าพิจารณาจากอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์อันประกอบด้วยอัตราส่วนที่สำคัญ 2 อัตราส่วน คือ อัตราผลตอบแทนจากค่าขาย และ อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทั้ง 2 สามารถแสดงเป็นสูตรการคำนวณได้ดังนี้

อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ เท่ากับ อัตราผลตอบแทนจากค่าขาย \times อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม

หรือ เท่ากับ $\frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{รายได้จากการดำเนินงาน}} \times \frac{\text{รายได้จากการดำเนินงาน}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$

จากสูตรนี้แสดงว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์จะเพิ่มขึ้นได้ก็ต่อเมื่ออัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม และหรือ อัตราผลตอบแทนจากค่าขายมีค่าเพิ่มสูงขึ้น แต่จากผลการคำนวณที่ผ่านมาพบว่า อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมมีค่าเพิ่มขึ้น แต่เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย (จากตารางที่ 13 หน้า 37) ส่วนอัตราผลตอบแทนจากค่าขายกลับมีค่าลดลงอย่างมาก (จากตารางที่ 14 หน้า 38) ดังนั้นจึงส่งผลให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีค่าลดลงเกือบทุกปี ยกเว้นในปี 2527 เพียงปีเดียวที่อัตราส่วนนี้เพิ่มสูงขึ้น แต่เมื่อเทียบกับค่าที่คำนวณได้ในปี 2522 แล้ว ก็ยังนับว่าต่ำอย่างมาก (จากตารางที่ 14 หน้า 38)

การปรับปรุงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ให้เพิ่มขึ้นนั้นอาจกระทำได้ 3 วิธีดังต่อไปนี้

1. ปรับปรุงอัตรากำไร อาจกระทำได้โดย
 - ก. การเพิ่มยอดขายให้มากกว่ารายจ่ายที่เพิ่มขึ้น
 - ข. ลดรายจ่ายลงมาให้มากกว่ายอดขายส่วนที่ลดลง
2. ปรับปรุงอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม อาจทำได้โดย
 - ก. เพิ่มยอดขายให้มากกว่าสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น
 - ข. ลดจำนวนสินทรัพย์ที่ใช้ลง
3. ปรับปรุงโดยการเพิ่ม หรือ ลดราคาขาย อาจทำได้โดย
 - ก. เพิ่มราคาขาย เพื่อให้ยอดขายลดลงซึ่งจะทำให้ลดต้นทุนลงได้มาก
 - ข. ลดราคาขาย เพื่อให้ยอดขายเพิ่มขึ้น³

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 19.

ในกรณีของโรงงานยาสูบ การเพิ่มยอดขาย อาจไม่สามารถทำให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์เพิ่มขึ้น เนื่องจากว่าไม่สามารถที่จะเพิ่มรายได้ ให้มากกว่าค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารที่เพิ่มขึ้นตามมาได้ ทั้งนี้เพราะว่ารัฐบาลได้กำหนดอัตราค่าเสตมป์ยาสูบ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายในการขายไว้มาก คือ

- บุหรี่ที่ใช้ใบยาในประเทศล้วน อัตราค่าเสตมป์สุบร้อยละ 35 ของราคาจำหน่ายปลีก
- บุหรี่ที่ใช้ใบยาต่างประเทศผสมไม่เกินร้อยละ 20 อัตราค่าเสตมป์ยาสูบร้อยละ 48 ของราคาจำหน่ายปลีก
- บุหรี่ที่ใช้ใบยาต่างประเทศผสมเกินร้อยละ 20 อัตรา ค่าเสตมป์ยาสูบร้อยละ 58 ของราคาจำหน่ายปลีก *

ส่วนการลดราคาขายลง เพื่อให้ออกขายเพิ่มขึ้นนั้นก็อาจทำให้โรงงานยาสูบมีกำไรลดลงหรือประสบกับการขาดทุน เพราะว่าอาจทำให้มีรายได้ลดลง (ในกรณีที่ยอดขายเพิ่มขึ้นไม่มาก) หรืออาจมีรายได้เพิ่มขึ้นจริง แต่ก็คงไม่สามารถทำรายได้ให้สูงกว่าค่าเสตมป์ยาสูบ ซึ่งเป็นรายจ่ายที่แปรผันตามรายได้ที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้การที่ยอดขายเพิ่มขึ้นก็จะทำให้ต้นทุนสินค้าขายซึ่งเป็นรายจ่ายที่สำคัญอีกรายการหนึ่งเพิ่มสูงขึ้นด้วย

ดังนั้นวิธีการที่เป็นไปได้ในการที่จะเพิ่ม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ของโรงงานยาสูบก็คือ การลดจำนวนสินทรัพย์ที่ใช้ การลดรายจ่ายต่าง ๆ ลง และการเพิ่มราคาขาย

สำหรับการลดจำนวนสินทรัพย์ที่ใช้นั้น จากตัวอย่างการปรับปรุงรายการในงบดุลเพื่อเพิ่มสภาพคล่อง และ ลดสภาพเสี่ยงที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าสินทรัพย์รวมได้ลดลงจาก 6,458.83 ล้านบาท เป็น 5,818.83 ล้านบาท ซึ่งจะส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ดังนี้

อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ เท่ากับ อัตราผลตอบแทนจากค่าขาย \times อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม

อัตราผลตอบแทนจากค่าขายปี 2527 เท่ากับ ร้อยละ 5.72 (จากตารางที่ 14 หน้า 38)

อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมปี 2527 เท่ากับ 2.46 รอบ (จากตารางที่ 13 หน้า 37)

เพราะฉะนั้นอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ปี 2527 เท่ากับ 5.72×2.46

* รายละเอียดดูได้จากภาคผนวก ค.

เท่ากับ ร้อยละ 14.07*

เมื่อลดการลงทุนในวัตถุดิบ อุปกรณ์ และพัสดุคงคลังลงทำให้โรงงานยาสูบมีสินทรัพย์รวมทั้งสิ้น 5,818.83 ล้านบาท มีผลทำให้อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมเพิ่มขึ้น ดังนี้ (โดยถือว่ารายได้จากการดำเนินงานไม่มีการเปลี่ยนแปลง)

อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม เท่ากับ $\frac{\text{รายได้จากการดำเนินงาน}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$

เท่ากับ $\frac{15,869.54}{5,818.83}$ เท่ากับ 2.73 รอบ

เพราะฉะนั้น อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ เท่ากับ 5.72×2.73 เท่ากับ ร้อยละ 15.62

จะเห็นว่า ถ้ากำไรสุทธิ และรายได้จากการดำเนินงานไม่มีการเปลี่ยนแปลงแล้วการลดลงของสินทรัพย์จะทำให้โรงงานยาสูบมีอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์เพิ่มสูงขึ้น

อนึ่ง การลดสินทรัพย์ลงโดยไม่ให้มีผลกระทบต่อรายได้จากการดำเนินงาน และกำไรสุทธินั้น จะต้องเป็นสินทรัพย์ที่มีอยู่เหลือเฟือ หรือ เป็นสินทรัพย์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต เช่น วัตถุดิบ อุปกรณ์และพัสดุคงคลัง (เป็นสินทรัพย์ที่ใช้ในกระบวนการผลิต แต่ได้กล่าวมาแล้วว่าโรงงานยาสูบได้ลงทุนในสินทรัพย์ประเภทนี้มากเกินไป) หรือเงินให้พนักงานกู้ยืม เป็นต้น นอกจากนี้สินทรัพย์ที่ควรลดลงนั้นก็ควรจะต้องไม่เป็นสินทรัพย์ที่มีความคล่องตัวสูง เช่น เงินสด และ ลูกหนี้ เพราะถ้าหากมีการลดลงแล้วก็อาจทำให้ประสบกับปัญหาการขาดสภาพคล่องได้

นอกจากนี้ ถ้าพิจารณาทางด้านการจัดการจัดหาเงินทุนแล้ว การลดหนี้สินลงจะมีผลทำให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ของโรงงานยาสูบเพิ่มขึ้นด้วย ดังจะเห็นได้จากสมการต่อไปนี้

อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ เท่ากับ $\frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$

หรือ เท่ากับ $\frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{เงินกองทุน}} \times \frac{\text{เงินกองทุน}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$

หรือ เท่ากับ อัตราผลตอบแทนของส่วนของผู้ถือหุ้น $\times (1 - \text{อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม})$

รวม)

*หมายเหตุ ค่าที่คำนวณได้ไม่เท่ากับค่าจากตารางที่ 13 (14.04) เนื่องมาจากการปัด

จุดทศนิยม

จากตัวอย่าง เดิมเมื่อยังไม่ได้ชำระหนี้สินหมุนเวียน โรงงานยาสูบมีอัตราผลตอบแทน
จากสินทรัพย์ เท่ากับ $\frac{907.10 \times 100}{4,327.60} \times [1 - \frac{(1,988.76 + 142.47)}{6,458.83}]$

เท่ากับ 20.96×0.67 เท่ากับ ร้อยละ 14.04

เมื่อได้ชำระหนี้สินหมุนเวียนจำนวน 640 ล้านบาท ทำให้หนี้สินหมุนเวียนลดลงเหลือ 1,348.76
ล้านบาท และ ทำให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ของโรงงานยาสูบเพิ่มขึ้น ดังนี้ (โดยถือว่ากำไร
สุทธิและเงินกองทุนไม่มีการเปลี่ยนแปลง)

อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ เท่ากับ $\frac{907.10 \times 100}{4,327.60} \times [1 - \frac{(1,348.76 + 142.47)}{5,818.83}]$

เท่ากับ 20.96×0.74 เท่ากับ ร้อยละ 15.51

นั้นก็แสดงให้เห็นว่า ถ้ากำไรสุทธิและเงินกองทุนไม่มีการเปลี่ยนแปลงแล้ว การลดหนี้สินลงจะทำให้
โรงงานยาสูบมีอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์เพิ่มสูงขึ้น

สำหรับการเพิ่มอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์โดยวิธีลดรายจ่ายต่าง ๆ ลงนั้น รายจ่าย
สำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงกำไรสุทธิ ได้แก่ ต้นทุนสินค้าขาย และ ค่าใช้จ่ายในการขายและ
การบริหาร

จากตารางที่ 9 (หน้า 30) จะเห็นได้ว่าสัดส่วนของต้นทุนสินค้าขายต่อรายได้จากการ
ดำเนินงานมีแนวโน้มที่ลดลง นอกจากนี้ จากตารางที่ 16 (หน้า 42) ก็แสดงให้เห็นว่า ต้นทุนสินค้า
ขายมีการขยายตัวน้อยกว่าการขยายตัวของรายได้จากการดำเนินงาน นั่นก็แสดงว่าโรงงานยาสูบ
สามารถที่จะประหยัดรายจ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนสินค้าขายลงได้

ส่วนค่าใช้จ่ายในการขาย และการบริหารซึ่งได้กล่าวมาแล้วจากการวิเคราะห์ที่ผ่านมาใน
บทที่ 3 และบทที่ 4 ว่าเป็นรายจ่ายที่สำคัญที่สุดที่ทำให้กำไรสุทธิของโรงงานยาสูบลดลงนั้น สามารถ
แสดงรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 34 รายละเอียดค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร * (ล้านบาท)

	ปี 2522	ปี 2523	ปี 2524	ปี 2525	ปี 2526	ปี 2527
ค่าเสตมป์ยาสูบ	3,671.95	4,587.71	6,153.94	7,777.89	8,919.43	9,503.07
ภาษีเงินได้ของร้านค้า	58.92	67.51	75.57	63.59	83.96	85.11
ค่าขนส่งหรือให้ตัวแทน	26.27	38.49	46.68	31.23	39.04	41.87
ค่าโฆษณา ยาสูบ	0.92	0.79	1.54	1.06	2.33	3.50
ดอกเบี้ยเงินกู้	9.82	35.77	38.80	135.37	139.62	129.71
เงินเดือน ค่าแรง สวัสดิการและอื่น ๆ	161.86	187.47	189.89	222.30	214.48	210.54
รวมค่าใช้จ่ายในการขาย และการบริหาร	3,929.74	4,917.74	6,506.42	8,231.44	9,398.86	9,973.80

*หมายเหตุ รวมดอกเบี้ยเงินกู้

ตารางที่ 35 การขอส่วนตามแนวดิ่งค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร

	ปี 2522	ปี 2523	ปี 2524	ปี 2525	ปี 2526	ปี 2527
ค่าเสตมป์ยาสูบ	93.44	93.29	94.58	94.49	94.90	95.28
ภาษีเงินได้ของร้านค้า	1.50	1.37	1.16	0.77	0.89	0.85
ค่าขนส่งบุหรี่ให้ตัวแทน	0.67	0.78	0.72	0.38	0.42	0.42
ค่าโฆษณา ยาสูบ	0.02	0.02	0.02	0.01	0.02	0.04
ดอกเบี้ยเงินกู้	0.25	0.73	0.60	1.64	1.49	1.30
เงินเดือน ค่าแรง สวัสดิการ และอื่น ๆ	4.12	3.81	2.92	2.70	2.28	2.11
รวมค่าใช้จ่ายในการขาย และการบริหาร	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ตารางที่ 36 แนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร *

	ปี 2522	ปี 2523	ปี 2524	ปี 2525	ปี 2526	ปี 2527
ค่าเสตมป์ยาสูบ	100	125	168	212	243	259
ภาษีเงินได้ของร้านค้า	100	115	128	108	142	144
ค่าขนส่งบุหรี่ให้ตัวแทน	100	147	178	119	149	159
ค่าโฆษณา ยาสูบ	100	86	167	115	253	380
ดอกเบี้ยเงินกู้	100	364	395	1,379	1,422	1,321
เงินเดือน ค่าแรง สวัสดิการ และอื่น ๆ	100	116	117	137	133	130
รวมค่าใช้จ่ายในการขาย และการบริหาร	100	125	166	209	239	254

*หมายเหตุ ปีคชศกศนิยมให้เป็นจำนวนเต็ม

จากรายละเอียดของค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารข้างต้น เห็นได้ชัดเจนนว่ ค่าเสตมภ์ยาสูบ ซึ่งไคกล่าวมาแล้วว่าเป็นรายจ่ายที่แปรผันโดยตรงตามยอดขายที่เพิ่มขึ้นนั้น เป็นรายจ่ายที่มีปริมาณมากที่สุด และมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นโดยตลอด

ถาพิจารณาจากภาคผนวก ค. จะเห็นได้ว่าอัตราค่าเสตมภ์ยาสูบได้เพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะอัตราค่าเสตมภ์ยาสูบที่เก็บจากบุหรีที่มีใบยาต่างประเทศผสมเกินร้อยละ 20 ซึ่งเป็นบุหรีที่เป็นรายไคหลักของโรงงานยาสูบ ดังนั้นถึงแม้ว่าปริมาณขายจะเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ก็ไม่ได้ทำให้อัตราผลตอบแทนจากค่าขายของโรงงานยาสูบเพิ่มขึ้นแต่อย่างไค เพราะฉะนั้นหากรัฐบาลไม่ลดอัตราค่าเสตมภ์ยาสูบลงแล้ว โรงงานยาสูบก็ไม่สามารถที่จะเพิ่มอัตราผลตอบแทนจากค่าขายโดยวิธีเพิ่มยอดขายได้เลย

นอกจากนี้ รายจ่ายอื่การหนึ่งที่มีแนวโน้มสูงขึ้นมากในช่วงปี 2525 - 2527 ก็คือคอกเบี้ยจ่าย ซึ่งถาหากโรงงานยาสูบสามารถลดหนี้สินต่าง ๆ ลงได้ ก็จะทำให้คอกเบี้ยจ่ายลดลง นอกจากจะเป็นการประหยัดรายจ่ายลงได้แล้ว การที่หนี้สินลดลงยังทำให้โรงงานยาสูบมีอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์เพิ่มขึ้นด้วย

ส่วนการเพิ่มราคาขายนั้น จะทำให้อัตราผลตอบแทนจากค่าขายสูงขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อไม่มีการเพิ่มอัตราค่าเสตมภ์ยาสูบ การเพิ่มราคาขายโดยที่อัตราค่าเสตมภ์ยาสูบคงเดิม จะทำให้โรงงานยาสูบมีรายรับเพิ่มขึ้น และหากยอดขายยังคงเดิม เพิ่มขึ้น หรือลดลงไม่มากแล้ว ก็จะทำให้ได้อัตราผลตอบแทนจากค่าขายของโรงงานยาสูบเพิ่มสูงขึ้น

จากภาคผนวก ค. ตารางที่ 42 (หน้า 224) ราคาจำหน่ายปลีกบุหรีกักรองทุกตราเพิ่มขึ้นของละ 1 บาท แต่อัตราค่าเสตมภ์ยาสูบยังคงเดิมคือร้อยละ 58 ของราคาจำหน่ายปลีก ค่าเสตมภ์ยาสูบเพิ่มขึ้นจากเดิมของละ 6.96 บาท เป็น 7.54 บาท (ยกเว้นบุหรีตรา ร.ย.ส. 111 เทอลูกซ์) หรือเพิ่มขึ้นของละ 0.58 บาท

จากตารางที่ 43 (หน้า 226) ราคาขายของโรงงานสำหรับบุหรีตรา กรุงทอง 85 กรองวิหัย สามิต 14 สายฝน และ ร.ย.ส.111 เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจากเดิมของละ 11.43 บาท เป็น 12.39 บาท หรือเพิ่มขึ้นของละ 0.96 บาท

หากปริมาณผลิต ยอดขาย ค่าใช้จ่าย และรายไคอื่น ๆ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงแล้ว อัตราผลตอบแทนจากค่าขายสำหรับบุหรีทั้ง 5 ตราดังกล่าวจะเพิ่มขึ้น ดังนี้ (สมมติให้ต้นทุนสินค้าขายเท่ากับ 100 บาท ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารอื่น ๆ เท่ากับ 100 บาท รายไคอื่น ๆ เท่ากับ 50 บาท และยอดขายเท่ากับ 100 ของ)

	ราคาจำหน่ายปลีก ช่องละ 12 บาท	ราคาจำหน่ายปลีก ช่องละ 13 บาท
ขาย 100 ช่อง	1,143.00	1,239.00
หัก ต้นทุนสินค้าขาย	100.00	100.00
กำไรเบื้องต้น	1,043.00	1,139.00
หัก ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร รวมค่าเสตมป์ยาสูบ	796.00	854.00
กำไรจากการดำเนินงาน	247.00	285.00
บวก รายได้อื่น ๆ	50.00	50.00
กำไรสุทธิ	297.00	335.00
อัตราผลตอบแทนจากค่าขาย (ร้อยละ)	$\frac{297.00 \times 100}{1,143.00}$ = 25.98	$\frac{335.00 \times 100}{1,239.00}$ = 27.04

จะเห็นได้ว่า การเพิ่มราคาขายโดยที่อัตราค่าเสตมป์ยาสูบคงเดิม จะทำให้อัตราผลตอบแทนจากค่าขายเพิ่มขึ้น ซึ่งถ้าหากโรงงานยาสูบสามารถรักษาระดับการเพิ่มขึ้นของอัตรากำไรขั้นต้นของสินทรัพย์คั่งที่เป็นอยู่ในช่วงปี 2522-2527 เอาไว้ได้แล้ว ก็จะทำให้โรงงานยาสูบมีอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์เพิ่มสูงขึ้น*

* เนื่องจากการปรับราคาจำหน่ายปลีกบุหรี่กันกรองทุกตราชั้นอีกช่องละ 1 บาท โดยที่อัตราค่าเสตมป์ยาสูบคงเดิม (ตารางที่ 42 และ 43) นั้น ได้เริ่มประกาศใช้เมื่อเดือนเมษายน 2528 ซึ่งอยู่นอกขอบเขตของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ดังนั้นจึงยังไม่ทราบว่า การปรับราคาดังกล่าว จะทำให้โรงงานยาสูบมีอัตราผลตอบแทนจากค่าขาย และอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์เพิ่มขึ้นหรือไม่

สรุปข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของโรงงานยาสูบ

จากการวิเคราะห์ทางการเงินโดยอาศัยข้อมูลและตัวเลขเท่าที่มีอยู่ สามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะแก่โรงงานยาสูบได้ดังนี้ *

1. ลดการลงทุนในวัตถุดิบ อุปกรณ์ และพัสดุคงคลังลงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มความคล่องตัว ลดค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา และเพื่อเพิ่มสมรรถภาพในการหากำไร
2. ลดหนี้สินต่าง ๆ ลง โดยเฉพาะหนี้สินหมุนเวียน เพื่อเพิ่มสภาพคล่อง ลดดอกเบี้ยจ่าย และเพื่อเพิ่มสมรรถภาพในการหากำไร
3. เจรจาดูรอกกับทางรัฐบาลเพื่อขอลดอัตราค่าแสตมป์ยาสูบ โดยเฉพาะอัตราค่าแสตมป์ยาสูบที่เก็บจากบุหรี่ใช้ใบยาต่างประเทศผสมเกินร้อยละ 20 ทั้งนี้เพราะว่ารายได้ส่วนใหญ่ของโรงงานยาสูบได้รับจากการจำหน่ายบุหรี่กนกรอง ซึ่งแต่ละตราล้วนใช้ใบยาต่างประเทศผสมเกินร้อยละ 20 ทั้งสิ้น (ยกเว้นบุหรี่ตราเกล็ดทอง 27 ซึ่งเป็นบุหรี่ออกใหม่ ใช้ใบยาในประเทศล้วน)
4. ลดต้นทุนการผลิตโดยการจัดหาเครื่องจักรที่มีประสิทธิภาพในการผลิตเพิ่มขึ้น เพื่อลดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงาน โดยเฉพาะค่าล่วงเวลาในการผลิต การลดต้นทุนผลิตจะทำให้ต้นทุนสินค้าขายลดลง ซึ่งจะส่งผลทำให้โรงงานยาสูบมีผลกำไรเพิ่มขึ้น
5. ศึกษาต้นทุนและยอดจำหน่ายบุหรี่แต่ละตรา เพื่อกำหนดระดับการผลิตบุหรี่แต่ละตราให้เหมาะสม ควรเน้นในการผลิตเฉพาะบุหรี่ที่สามารถทำรายได้ให้กับโรงงานยาสูบเป็นจำนวนมากเท่านั้น ส่วนบุหรี่ที่ทำรายได้ได้น้อย (จะเนื่องมาจากต้นทุนการผลิตสูง หรือยอดขายต่ำก็ตาม) ก็ควรจะลดการผลิตลง ทั้งนี้เพื่อเพิ่มผลกำไรและลดต้นทุนการผลิตให้มากที่สุด

* ข้อมูลส่วนใหญ่ที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้แก่ ตัวเลขจากงบการเงินต่าง ๆ มิได้มีการศึกษาทางด้านอื่น ๆ เช่น ทางด้านการจัดการ ด้านการตลาด และทางด้านการผลิต ดังนั้นข้อเสนอแนะที่ให้แก่โรงงานยาสูบจึงเป็นเพียงหลักการอย่างกว้าง ๆ เท่าที่ข้อมูลต่าง ๆ จะอำนวยให้เพื่อปรับปรุงฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของโรงงานยาสูบให้ดีขึ้น ฉะนั้นหากจะมีผู้ทำวิจัยเพิ่มเติมทางด้านที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ศึกษาถึงแล้ว ก็จะสามารถให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่โรงงานยาสูบได้มาก และละเอียดชัดเจนยิ่งขึ้น